

متن پرسش

سلام: خسته نباشید ان شاءالله استاد. ۱. بنده به مساله ای فکر می کردم ولی نمی دانم درست فهمیدم یا نه. با خود می گفتم: ما جوانان، دانشجویان، طلبه های انقلابی که این همه شوق داریم. هم به فلسفه، هم به تحقیق، هم به تاریخ، هم به تمدن، هم به عرفان نظری هم عملی و... این همه شوق و انرژی در این همه زمینه باید یک نخ تسبیحی اینها را جمع کند وگرنه خیلی درهم می ماند و به جایی نمی رسد. حال سوالم این است که اگر درست می گویم به نظر شما آن نخ تسبیح که اینها را کنار هم جمع کند چیست؟ ۲. این گسیختگی فکری منشأش کجاست؟ در خود ماست؟ یا در تاریخی که در آن هستیم و تفکرش از خود تاریخ عقب افتاده؟ و یا در چیز دیگر است؟ چگونه رفع می شود؟ اگر استاد منت بگذارند و سوال دوم را کمی (به اقتضای وقتشان) بیشتر توضیح دهند ممنون می شوم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- با نظر به انقلاب اسلامی و رسالت تاریخی که در خود احساس می کنید، می توانید مطالب علمی خود را از گسستگی به پیوستگی تبدیل نمایید. ۲- گسستگی مذکور به جهت آن است که نمی دانیم چه نوع حضوری از طریق این مطالب باید در تاریخ داشته باشیم وگرنه شما ملاحظه فرمودید چگونه آیات سوره ی آل عمران با نظر به حضور تاریخی انقلاب اسلامی، با انسجام کامل با ما سخن گفتند. در همه ی موارد ما باید متوجه باشیم باید خدایی که حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» به تاریخ ما برگرداندند، مدّ نظر ما باشد و دل و جان خود را در معرض این خدا قرار دهیم که اگر یک دست ما را به سوی عالم قدس متصل می کند، دست دیگر ما را به مثنی تبدیل می کند که بر سر فرهنگ استکباری بکوبیم. موفق باشید